

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' ἑβδομον μετροῦντες χρόνον
'στὴν γῆν ἐδρεύομεν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἑννακόσια κι' ἕνα
κι' ὄλο τὰ συνειθισμένα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἐπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — ὅχι τῶ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ἄνω μέρη — δέκα φράγκα καὶ 'στὸ χέρι.

Ἐς γῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμοῦσου τελεπῆ
ἔτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, κι' ἔπος ἐπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶνῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Τοῦ μηνὸς τοῦ Μαρτίου δεκάτη
καὶ ψυψίσματα πᾶν 'στὸ Παλάτι.

Ποῦντος ἑπτακόσια κι' εἰκοσίοκτ',
νέας Γερουσίας κάθῃ τραντακτῶ.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ. —
Γιατί σημαίνουνε βαρειά
ἔδω κι' ἐκεῖ καμπαναριά;
γιατί βοῆ, γιατί τριγμός,
κι' ὀδόντων ἄγριος βρυγμός;

Τί νὰ σημαίῃ τὸ τίχη τὰχη κι' ἡ κωιδωνοκρουσίας
λαὸς φωνάζει πῶς πεινᾷ,
λαὸς θὰ πάρῃ τὰ βουναῖ,
λαὸς 'Ἐθνοσυνέλευσι ζητεῖ καὶ Γερουσία.

Ὡκα γλυκειὰ τῆς χαραυγῆς, ποῦ γλυκοῦξημερώνει,
καὶ κάνουνε τὰ πουλιά φωλιαῖς...
γαρὰ σ' ἐκείναις τῆς κοιλιαῖς,
ποῦ δὲν τῆς δέρνουν πόνου.

Λαὸς καὶ πάλιν ἀπειλεῖ,
λαὸς μὲ φόρους ρέβει,
λαὸς καὶ δευτέρη Βουλὴ
μ' ἀναφοραῖς γυρεύει.

Τοῦ δίνει θάρρος καὶ μιλιὰ
τῆς πείνας τὸ σικλέτι,
γράφει γραφὴ 'στὸν Βασιλεῖ,
γράφει καὶ 'στὸ Δοβλέτι.

Νέα συλλαλητήρια
μεγάλια καὶ σωτήρια,
λαὸς 'Ἐθνοσυνέλευσι καὶ Γερουσία θέλει,
καὶ μίσος σὲ ψηφίσματα τὴν συμφορὰ τοῦ στέλλει.

Σωθῆκανε τὰ χαρατὰ
καὶ στέλλουσι τὸν Γονατὰ
νὰ μᾶς 'μιλήσῃ τὰ καὶ τὰ.

'Ἦλθαν ἡμέραις σοβαραῖς
κι' ἴσως νὰ οἶξῃ κατὶ...
ὁ Γονατὴς μ' ἀναφοραῖς
πηγαίνει 'στὸ Παλάτι.

'Ανοίξετε τῶν Παλατιῶν
ἢ πόρτας ἢ τραναῖς,
νὰ 'δῆτε ὄκρυα ματιῶν
ν' ἀκούσῃτε φωναῖς.

Ἄνοιξτε μας πρὸς Θεοῦ
τοῦ κυριάρχου τοῦ λαοῦ
νὰ μᾶλλον ἰντολοδόχοι.

Ἄνοιξτε... τίς τὰς κτυποῦν...
ἀνοιξτε, κί' εἰς ὅ, τι ποῦν
νὰ μὴν ἀκούσουν ὄχι.

Κάθε δουλειά μου παρατιῶ,
Ψηλὰ τὴ σκούρα μου πετῶ,
κί' Ἐθνοσυνέλευσι ζητῶ.

Ἢ ὅταν τῆς φτώχειας, Περικλῆ, μὲ σρίγγ' ἢ βουρλισία,
κί' ἀνά συλλαλητήριο καὶ θέλω Γερουσία.

Ἢ ὅταν ὁ περιπόρος τὰ μπίλια μου ρημάξη
ζητῶ κεινοῦριο Σύνταγμα μὴ βρίζη καὶ μὴ σπάζη.

Ἢ ὅταν κυττάω νησιῶτες χροστάτους μουστέρηδες,
ὅταν κυττῶ ψαριλῆδες καβάλια οἱ ντουρηδες,
κί' ἐγὼ δὲν ἔχω γαϊδάρο νὰ βγῶ ἴσθη ἰπκασία,
τότε ποῦ λὲς φορμίζομαι καὶ θέλω Γερουσία.

Ἢ ὅταν κυττῶ τὸν γείτονα μὲ γέλοια καὶ μὲ χεχάνα
συχνὰ πιπὲρι μπύλιο νὰ βάζη καὶ ἴσθη λάγανα,
κί' ἐγὼ ξερᾶ κί' ἀνάλατα τὰ χόρτα μου μασσῶ,
τότε γί' ἀναθώρησι Συναγμάτων λυσῶ,
καὶ γράφω ἴσθη Παλάτι
γυρεύοντας ἀλάτι.

Ἢ ὅταν κυττάω σοβαρὰ
τὸν μὲν καὶ δὲ μὲ τὰ ρτεχὰ
τὸν κόκκινον τὸν σέρκινον τοῦ σπαλιττικαί νὰ φορτώνη,
κί' ἐγὼ δὲν ἔχω μήτε μίαν φρεσκιαμὴν μὲ χαρτόνι,
τότε σπκῶνοντας ἴσθη μίαν περδαλί παντιέρα
ζητῶ Βουλὴ δευτέρα.

Ἢ ὅταν ἀκούω πῶς κί' οἱ Μπουρὲ μὲ τοὺς Ἑγγλιζοὺς τῶρα
θὰ συνθηκολογήσουν,
καὶ τῶσαν συζητήσεων πῶς θὰ περάσῃ ἢ μπόρα
κί' ἢ κρίσει θὰ σιγήσουν.

Ἢ ὅταν συλλογίζομαι πῶς τῶρα δὲν θὰ λὲν
μήτε γί' αὐτὸν τὸν πόλεμον καὶ γιὰ τὸν Τσακμπεραίν,
ὅπταν συλλογίζομαι, ρουρῶν τὸν ναργιλέ μου,
πῶς δὲν θὰ κρίνω σὸν καὶ πῖν τὰς φρέσις τοῦ πολέμου,
καὶ θ' ἀβρανή ἴσθη κερφρὴν σριγῶσα φαντασία,
ὡς μόνον καταρῶγιον μοῦ μὲν ἢ Γερουσία.

Ἢ ὅταν συλλογίζομαι τὸ κομπολόγι παίζων
πῶς καθισχύκασι κί' αὐτὸ τὸ κράτος τὸν Κινεζών,
ὅπταν συλλογίζομαι τί συζητήσεις χάνομαι,
πῶς μήτε γιὰ τὸν Λη-Χου-Ταῆχ κούβιντα δὲν θὰ πιάνωμαι,
ὡς μόνον καταρῶγιον μὲς ἴσθη ἀπελπίσια
ζητῶ τὴν Γερουσία.

Ἢ ἴσθηκα παντιέρα... τζοῦμ τερὰ τατὰ,
σῆω, Περικλίτο σκληροφρατᾶ,
πάμε ἴσθη Παλάτι μὲ τὸν Γονατᾶ.

Περικλίτο, γλέντα
κί' ἀρχισι νὰ λὲς,

στέλλε ντοκουμέντα,
ζήτα δὲς Βουλαίς.

Τᾶχα δὲ δὲν εἶναι καὶ ἴσθη Ἑγγλιτῆρα;
τὸ λοιπὸν ἄς γίνουν δύο κί' ἴδω πέρα.

Μὲ τὴ μιά Βουλὴ
μοιάζομαι βουλι,
μοιάζομαι μπουζούκι, ποχίμι μίαν κάρδα...
πρέπει μιά γιὰ Λέρδους, κί' ἄλλη μιά γιὰ Λέρδα.

Δὲς Βουλαίς γυρεύω... πηλακῶ μὲ φουρία...
δὲν μὰς φράν ἢ μίκα... φῶλα ἴσθη σκυλιά...
οἱ παλγοὶ φροσῆτες νᾶμπουν ἴσθη κεινοῦρια,
κί' ὅλ' οἱ νέιοι νᾶμπουν μέσα ἴσθη παλγᾶ.

Δὲς Βουλαίς γυρεύω, Περικλῆ κοπρίτη,
μὲ κί' ἢ δὲ δὲν εθάνουν... θέλω καὶ μίαν τρίτη...
μὲ κί' ἢ τρεῖς δὲν εθάνουν... θέλω καὶ τετάρτη...
πάμε καὶ ἴσθη Κόντη καὶ ἴσθη Μπουκαπάρτη.

Δὲν ἀρκαὶ καὶ τούτη,
θέλω παραπάνω,
πάμε, βρὲ τσιρούτη,
καὶ ἴσθη Καραπάνω.

Πάμε καὶ ἴσθη Ράλλη καὶ ἴσθη Λειωνίδα...
μῶλις εθάνουν πέντε ἴσθη κηλο-πατρίδα,
πέντε ἴσθη Συναγμάτα τὰ κουρλιασμένα,
πέντε καὶ ἴσθη μάττα σου, πέντε καὶ ἴσθη ἴμινα.

Π.—Μὲ τὸ παλγὸ τὸ Σύνταγμα, βρὲ Φασουλή μου, χεχῆκα,
καὶ τὸ παραθερηθῆκα καὶ τὸ παρασηθῆκα.
Θέλω μὲ νῆο Σύνταγμα νὰ βλέπω τὸ παλγὸ
τοῦ κράτους ρεμπιλιό.

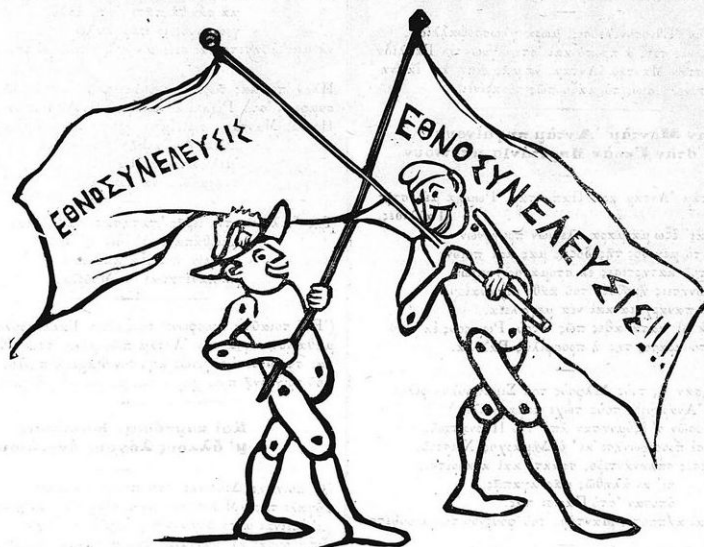
Φαντάσου νᾶναι δὲς Βουλαίς, δὲς πρῶτα Παραλαμμένα,
φαντάσου τότε καὶ τὰ δὲς νὰ κύνουν φαλιμμένα,
φαντάσου καὶ τὰ δὲς μαζὶ νὰ γλυκοζημερώνονται,
κί' ἀπὸ τὸ δόλιο Κεντρικὸ διπλά νὰ προπληρώνονται.

Φαντάσου νᾶναι δὲς Βουλαίς, ἴσθη μιά νὰ χαμομερῶμα-
ἴσθη ἄλλη νὰ κοιμώμαστε. [στε,

Τί νὰ τὴν κᾶνω μιά Βουλὴ;... πρέπει νὰ γίνῃ κί' ἄλλη,
ν' ἀκούω λόγια καὶ τῶν δὲς, καὶ ἴσθη λίγο νᾶναι πάλι,
κί' ἀπὸ τῆς δὲς νὰ πέρνωμαι ρουφρῆτικα, πατριώτη,
κί' ὅσα δὲν κᾶν ἢ δευτέρη, νὰ μὰς τὰ κᾶν ἢ πρῶτη.

Λοιπὸν Ἐθνοσυνέλευσις... χρίστε παλγᾶ τερτέρια,
κί' ἄς γίνῃ μεταρρῶμισις οἱ νόμοι καὶ θεσμοί,
γιὰ νὰ μποροῦμ' ἐλευθέρων ἴσθη ἀπλώνομαι τὰ χέρια
οἱ τόσοσις περισεύοντασι προῦπολογισμοί.

Φ.— Ὡ καὶ μου φωνασκί,
ποῦ φωνάζεις σοβαρὰ
δίχως μᾶσκα καὶ μασκί
πῶς δὲν σ' ἀφρασαν παρᾶ,
πάλι θέλεις Γερουσία, πάλι γί' ἀλλαγαίτις φοφῆς,
πάλι μεθυσμένος εἶσαι, πάλι φασκίκα θὰ φᾶς.

Νέο Σύνταγμα γυρεύεις και μὲ ρήγανη κουκιὰ,
μὲ τὸ Σύνταγμα τὸ νέο θὰ τρομάξῃς τὴν Τουρκιὰ.
Ὡ λαέ μου, ποῦ σοῦ τρώνε τὰ κηφηναριὰ τὸ μέλι,
ὄλα τὰχ' ἡ Ζαφειρίτσα, μόνο Γερουσία θέλει.

Θίλω Γερουσία... μούλθε τὸ μπουρί...
πάμε και 'στὸν Κόντη και 'στὸν Θεοδοσῆ.
Πάλ' ἡ Κορδονάρα φεύγει γιὰ ταξειδι
τοῦς θεσμοῦς νὰ βγάλῃ μίς' ἀπὸ τὸ ζῦδι,
ποῦ τοὺς ἔχει βάλει νὰ γενοῦν τουργί,
και τοὺς ξέρουν ὄλοι και τοὺς λὶν φερσί.

Γιὰ τὴν Γερουσία μ' ἔπιασε μεράκι,
γιὰ τὴν Γερουσία κρῶζω σὰν κοράκι.
Ζήτω τῆς, παιδιὰ, 'μίλια, Θεωδωράκη,
σύντρεξέ και σὺ, Κόντη στενοβράκη.
Θίλω Γερουσία... κανέντι μου τόπο...
ἄλλον δὲν ἔανοίγω σωτηρίας τρόπο.

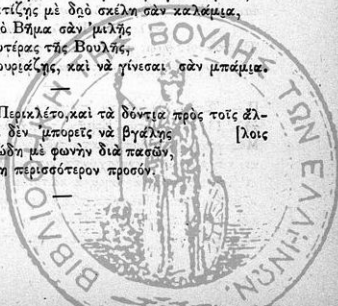
Μὲ καλαμοβράκια πηλαῶ λουμένα,
κι' ὅποιος σὰν κι' ἐμένα
Σύνταγμα τῆς ὄρας, τροφαντὸ κι' ἄρρατὸ
θέλει, Περικλίτῃ,
παρδαλὴν σημαλὸν παρελθὸν ἀράτῳ
κι' ὅπισθεν ἰλθίτω.

Π.— Τὶ θὰ 'πῆ Βουλῆ Δευτέρῃ;
Φ.— Τὴν κακὴ ψυχρὴ σου 'μέρα.
Π.— Τείναι, βρέ, κι' ἡ Γερουσία;
Φ.— Μιὰ δευτέρῃ παρουσία
κι' ἀρχαιότης γιὰ Μουσαῖα.

Π.— Τὶ καθήκοντῃ τὸ κράτος δι' ἐκείνη καθορίζεις;
Φ.— Τὰ καθήκοντῃ τῆς θάναι σὰν σπανάκι μὲ τὸ ρῶζι,
μ' ἄλλους λόγους θάχῃ χρίσι κάπως ἀνακατωμένα,
μὰ γιὰ τοῦτα τρέχα 'ρώτα κι' ἔλα νὰ τὰ 'πῆς κι' ἐμένα.
Π.— Ἄτ' προσόντῃ πρέπει νάχῃς γιὰ νὰ 'μπῆς ἐκεῖ, χαλέ;
Φ.— Νὰ 'μίλῃς, νὰ παίχῃς πέρα, νὰ καπνίζῃς ναργιλέ.
Π.— Τόσα μόνον ἀπαιτοῦνται;

Φ.— Πρέπει, λένε, πρὸς τοῖς ἄλλοις
νάσαι και 'λιγάκι γέρος και κατσούφης κι' ἀσπρομάλλης,
δευτέρον προσὸν σπουδαῖον νάχῃς και ριωματισμοῦς
και τὰ σάλια σου νὰ πέφτουν σὰν φωνάχῃς γιὰ θεσμοῦς,
μὰ κι' ἀργὰ νὰ βηματίζῃς μὲ δὴσ σκέλη σὰν καλαμῖα,
και 'στὸ Βῆμα σὰν 'μίλῃς
τῆς δευτέρῃς τῆς Βουλῆς,
νὰ βογγῆς, νὰ καμπουριάζῃς, και νὰ γίνεσαι σὰν μπάμια.

Κι' ἂν σοῦ λείπουν, Περικλίτῃ, και τὰ δόντια πρὸς τοῖς ἄλλοις
κι' ἔτσι δὲν 'μπορεῖς νὰ βγάλῃς [λοῖς
λόγον εὐηγον, βροντοῦδη μὲ φωνὴν διὰ πασῶν,
τότε θάχῃς ἐν' ἀκόμη περισσότερο προσόν.

Π.—Ποιός τὰ μέλη της ἐκλέγει, Συναγματικὴ κοπρὴτῆ;
Φ.—Τί' ῥωτᾷς ἐμένα, βλάκα;... ῥώτῃσι τὸν Φλογαίτη.

Π.—Δοτιῶν Ἐθνοσυνελεύσεις, μαρὴ γλωσσοφαλλίδαι,
κί' ἄς τρεῖσιν τρεῖς ἂς προπὸ καὶ ἴσῃν γνωστὴν Γαλλίδαι,
τούτῃσι ἴσῃν Μαντῶν Ἀντῶν, νὰ μὲς εἰπῆ κί' ἐκείνη
τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὸ καλὸ πῶς τὸ κρίνει.

Ἰσὴν Μαντῶν Ἀντῶν πηγαίνου καὶ ἴσῃν Γερῶν Μπρετάνια μπαίνου.

Φ.—Μαντῶν Ἀντῶν καὶ Πικαντῶν, Ρωμῶν μίς ἴσῃς
καὶ μίσα κί' ἔξω μάρμαρα κλεινῶν προγόνων εἶδες.
Ἐννόσεις τὸ μέγεθος τῆς δόξης μας καὶ ποῖον,
αἶνον παντοῦ κατήρτισες ἐκ στόματος νηπίων,
τὰς προσφωνήσεις ἦκουσες τοῦ κλεῖτε μηχαναίου,
ἐξαίροντος πανάρχαια καὶ νέα μεγαλεῖα,
καὶ τούτ' ἂς φέ' καταλάθεις πῶς ἴσους Ρωμηούς ἐκ νέου
ἐδρακίσεις τὸ κράτος τῆς ἡ προσφιλεῖς Γαλλία.

Σ' εἰδέχθησαν εἰς τοὺς Δελφοὺς τοῦ Σιμοπούλου φίλοι,
(Ὁ κύριος Ἀνάργυρος τοὺς ὄχις παραγγέλσει.)
Χοροὶ Μουσῶν σ' εἰδήθησαν ἀπὸ τοῦ Περνασσού,
μ' αὐτὰς εἰς προσεφώνησι κί' ὁ Δήμαρχος Χρισσοῦ,
κί' ἔχρῳτῃσι σπληνκνέτρον, σρακτὸ καὶ κορορέτσι,
κί' ἂν ἀληθῶς μὲς ἀπαπᾶς,
ὁπίσταν ἴσῃν Πικρία πῆς,
νὰ τῆς κί' κάπποσι, Μαντῶν, τοῦ φούρνου τὸ γχιουβέτσι.

Π.—Εἶδες ἰμπρός σου τρέγοντα τὸν ρήτορα Ρωμῶν
γιὰ νὰ σὶ προσφωνήσῃ,
κί' ἴγνινκας γνωστότερη μίς ἴσῃν Βαρθολομῶ,
παρὰ μίς ἴσῃν Πικρία.
Φαίνεται τῆσθρα πούγραψαι καὶ οὐ γιὰ τὴν Ἑλλάδα,
τὰ δῖαθκασαν ἴσῃν Λιχνῆ καὶ ἴσῃν Ἀμαλιαδα.

Τὸ ζήτω δῆμων καὶ χωριῶν πολὺ σὶ συνεχίει,
τοὺς εἶπαν νὰ φωνάζουσι κί' ἐρώναζαν κί' ἐκείνοι.
Συχνὰ χωρὶς νὰ ξέρουμε μὲς βάζουσι νὰ φωνάζουμε
κί' ἰμῆσι τὸν σῆρο βγάλομε.

Φωνάζετε, μὲς λὲν πολλοὶ, ποῦ γίνονται θυσία,
κί' ἀρχίζουσι τότε δυνακὰ
κί' ἀτέλειωτα ξερωνητὰ
πότε γιὰ ψευτοπόλεμο, πότε γιὰ Γερουσία.

Φ.—Μὰς εἶπες Ἑλληνας σωστοὶ νὰ μείνωμεν καὶ μόνον
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,
ὅμως ἰγὼ σὶ βεβαίω πῶς ἂν κί' ἰδῶ καθήμεθα
γαλιὰ τῶν Γάλλων εἰμῆθα.
Ἐν τούτοις ὅμως πάριτε μαζὶ σας γιὰ πεσκέσι
μὲς φουστανῆλα μας λερὴ καὶ λιγῶμενο φῆσι.

Π.—Ἰσὴν Ὀλυμπίαν πῆγατι κί' ἀνῆλθατε τὸ Κρόνιον,
ἀλλ' ἰδατε καὶ τὸν Ἐρμῆν, τὸ κάλλος τὸ δαιμόνιον.
Μὰς γράφουσι γυδοπρόβατα πῶς βόσκουσι κοντὰ του
κί' ἀσχημανοῦν ἀναίχοντα ἴμπρός ἴσῃν θεότητὰ του,
κί' ἴσῃν ἀργότερα καμμὴ κατὰκίε λομπωμῆ
ν' ἀνέθῃ ἴσῃν θεότητὰ τῆς κλεφτουριᾶς δρομαία,
καὶ τοῦ θιοῦ τὴν καλλονὴν ἀνέτωσι νὰ κοπρῆσι...
τί κριμα τοῦτο νὰ γενῆ σὸν πᾶσι στό Πικρία.

Φ.—Μ' ἰλιπίδες μὲς φουκαῶσατε ἴσῃν ἐνθουσιασμά σας,
μὲ σὸν θὰ πᾶτε ἴσῃν καλῶ,
γιὰ σουδενίρ παρακαλῶ
νὰ μὲς ἀφήσετε καὶ σῆσι τὸν φιλελλητισμὸ σας.

Πλὴν πῆς μας τώρα μὲς φορὰ, ποῦ ἔβριθῃς ἰδῶ πέρα,
συμφῆσι ἴσῃν Ρωμαίκο καὶ μὲς Βουλῆ δευτέραι;
Παρόλι, Μαντῶν, σεριζιμῶν, γιὰτὶ τὸν νοῦ μας χάνουμε,
κί' ἂν δὴν ἴμῆσι Ἑλλητικὰ
μὲς ἰσῃν μὲς Γαλλικὰ
τὶ διαβόλο νὰ κάνουμε.

Τῆς Ἄλτωσι τῆς ἰερᾶς πατήσατε τὰ βοῦδρα,
καὶ θάπατε κί' ἰδῶ κί' ἰκαί:
ναὶ μὲν ἡ Δόξα κατοικεῖται,
μὲς κάθηται κί' ἡ Μούρλα.

(Ἐνθ' τοιαῦτα προσφωνεῖ τὸ ξύλινο Γαλλόπουλο
μαθαίνουσι γιὰ τὴν Ἀντῶν πῶς μένει ἴσῃν Ἐβύδατα
καὶ συνοδεύειτ' εὐγενῶς ἀπὸ τὸν Φαρμακόπουλο,
ποῦ τριγυρᾷ πρὸς χάριν τῆς μὲς μακρῆς ρεινιότα.)

Καὶ καμψόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ὁ ποιητὴς Δροσίνας, τὴν ποίησιν ἀρίων,
ἔβγαλε τὰς Ἐλλήσας πρὸς τέρψιν τῶν κερήνων,
κί' ἐκείναι μετὰ βόμβου περιβοηδοῦν εὐχῶν
δοξάζουσαι κί' ὀμνοῦσαι τὴν μελίσαν τοῦ στίχου.

Ἰσῃν Σπύρον μας τὸν Δάσιον συγκαρτητίρον θερόν,
ὅπου Νομάχης ἴγινε ἴσῃν Τριφυλλίας τὸν Νομόν.

Θάβῃ Ἰστορία κατ' αὐτὰς ἡ τῆς Ἐπαναστάσεως,
ἔργον τοῦ Γάλλου Πουκεβίλ, μετῆ ζωῆς καὶ δράσεως,
πρὸς διδασχὴν κί' ἐξύψωση ἡμῶν τῶν ζωφίων...
τοῦ Χαριποπούλου τοῦ Κωστή τὴν βγάζει τὸ Γραφεῖον.

Σπριγῶν ἰβῆγικε φύλλον μὲ τίτλον ἘΑστραπῆ,
εὐχόμεθα κί' εἰς τοῦτο δουλεῖα καὶ προκοπή.

Νέον Ἡμερολόγιον ἀπὸ τὰ κορυφαία,
πολυτιλῆς καὶ πλουσίον, τούτῃσιν ἡ «Νουμαρία»,
Ἀλιεκανθῆσις ἐκδοσις, κί' ὁ Τάσος ὁ Καζώτης
καλαίσθητος ἐκδότης.

Ἐρημηρὶς καινούρια ἐτοῦ Πειραιῶς Φωνῆ,
ζητήματα σπουδαία συχνὰ θ' ἀνακινῆ.

Τῆν Ἐγμῶν τὸν Ἀκαθίστων μετὰ σχολίων πρώτης
ὁ πολυιδωμὸν ἔβγαλε Βαγγεῖλις Κορρινιώτης.

Ἐταιρεία Μουσικὴ κί' ἔσπερὶς μοναδική.

Ὅποια συναυλία κί' ἐκείνη τῆς Δευτέραις
ἀπὸ τὰς καλλιτέρας.

Τὶ μουσικῆ...ψυγὴ μου!...βαρεῖτε τὴν Ἐκ.α...
οὐχ ἴσῃν ἡ κυρία Σμαρμάγδα Βουτσιανῆ,
μαθήτρια τῆς Λόττιερ, ἰσῃν, καθῶς λὲν,
ἀρτίστα ντὶ καρτέλο, πιανίστρα νότα μπενί.